

Samoodbrana od želučastog napada

Problemi sa stomakom su prolećni sindrom, iz nekoliko razloga, ali pre svega zbog nestrpljivosti većine da što pre konzumira prve plodove proleća. Ili, zato što poste na nezdrav način. Međutim, šta se dešava kada gutamo - teške reči?

Rasvetlila: Vera Đorđević
profesor Su Jok (su dok)
terapije i međunarodno
licencirani predavač
www.sujok.rs

Neretko od ljudi čujemo da nekoga ili nešto ne mogu „svare“. Kada govore o tome, način na koji to rade ukazuje da se ne radi o hrani. To su po pravilu reagovanja na određenu situaciju ili ličnost.

U praksi se događalo da neki ljudi povraćaju a da nisu prethodno konzumirali hranu. Sadržaj koji su povratili često je žuto-zelene boje. Nakon toga, smire se ne samo njihov želudac, već i ostale moguće prateće tegobe, kao naprimer: glavobolja, ljutnja, itd.

Naslojavanje pravi problem

Po nauki drevnih naroda Istoka, organ želuca nije samo deo sistema za varenje hrane već je i organ koga kontroliše element zemlja. Kako je zemlja samo jedan od elemenata sistema pet elemenata, koji predstavlja jedan od fundamentalnih zakona u energetskoj medicini, on sebe iskazuje kroz svoje karakteristike na nekom a ponekada i na svakom od mogućih nivoa. Tako, na nivou energija iskazuje se karakteristikama svojstvenim energiji vlaga, na emocionalnom nivou - dominantna je emocija briga a na nivou mentalnih

razloga, uočavaju se karakteristike poznate kao svesnost, odnosno saznanje.

Ovo znači da, ako „naslojene energije“ nadmaše nivo koji podrazumeva funkcionalno normalan, one izazivaju probleme. Kada se o želucu radi, a njega kao niti bilo koji deo tela ne možemo da posmatramo van sistema, naslojavanje može da ima različite uzroke.

Za svaki organizam, pa i ljudski, sasvim je normalno da odoleva svakom od jednostavnih uticaja i to bez posledica. Svakodnevnica podnosi drugačije izveštaje - pojavu bolesti. Najčešći razlog za ovakvu pojavu predstavlja nastali zamor organizma od reagovanja na učestale, kontinuirane i pritom „vešto isprepletane“ uticaje koje naš um nije u stanju da dovoljno brzo identifikuje i na njih reaguje. Kada naš racio počne da se „meša u posao uma“, tada nastaju manifestacije kakve naš odbrambeni mehanizam, kada mu se ne bismo mešali u posao, ne bi sproveo. On bi tačno i u pravo vreme poslao pravu dozu svih učesnika u varenju.

Pražnjenje, jer tako je najbolje

Kada u naš želudac, iz bilo kakvog razloga, unesemo ono što našem organizmu ne odgovara, on odlučuje da nas na neki od svojih načina od toga odbrani. Ukoliko mu damo vremena da analizira uneto, on

će već neposredno posle unošenja narediti želucu da to povraća. Reklo bi se da nema ničeg lakšeg od toga.

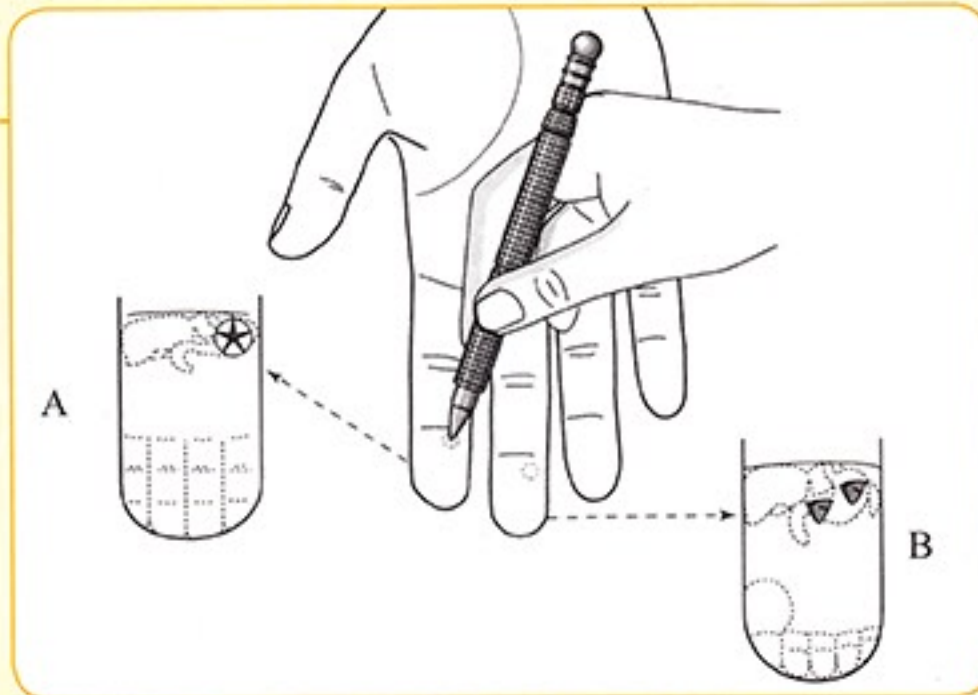
Stvari u praksi izgledaju dosta složenije. Hranu uzimamo u (od drugih aktivnosti) preostalom vremenu koje, po pravilu, u pogledu dinamika i strukture nije ustaljeno. U vremenu kojim raspolažemo veoma često smo ili već žestoko gladni ili smo pregladneli pa uzimamo hranu pošto kasnije nećemo imati vremena, a „zarad“ zdravlja treba jesti. U stanju preglednosti, jedemo bezvoljno, količina hrane tada nije velika pa i ako uzmemo nešto što nam ne odgovara, organizmu ostaje manje posla da se izbori sa tim. Mnogo je složenije stanje ako smo gladni kao vuk, i kada ne uspevamo da odvojimo zalogaj od zalogaja a da ne govorimo o tome što ih nesažvakane gutamo. Ovome treba dodati i to da u toku obroka obavljamo i nekakve razgovore.

Događa nam se i to da je tekući posao neodložan. Tada u jednoj ruci držimo sendvič, u drugoj olovku ili telefon a ako pritom nešto treba i zapisati, tada je telefon smešten između uha i ramena. Da bismo komunicirali, gutamo zalogaj sa nesažvakanom koricom hleba ili bureka kroz iskrivljeno grlo. Tu ona načini ogrebotinu pa nam taj osećaj „stoji“ i u preostalom delu dana.

Posledice gutanja teških reči

Uz zalogaj „progutamo“ i pokoju „tešku reč“ iz razgovora ili misao koju smo stvorili pa je ili ne iskažemo jer „nije bezbedno“ ili nismo u prilici da je kažemo onome kome je namenjena.

Ona se integriše sa zalogajima - i šta preostaje odbrambenom mehanizmu nego da polako odvaja jedno od drugog i umesto nas odabere kojim putem da pošalje koji deo sadržaja. Ako ne uključimo svest o uzimanju hrane u delu u kome smo kadri, u pogledu vremena, vrste, količine, kvaliteta, brzine, tada taj deo posla sasvim ili dominantno prepustimo kontroloru - odbrambenom mehanizmu.

Znači da, pošto živimo u realnom svetu u kome ne možemo da u svom okruženju promenimo mnogo, menjamo svoje navike i uz pomoć su dok terapije olakšamo odbrambenom sistemu da obavi svoj posao. Jedna od lokacija koja korespondira želucu nalazi se na standardnom korespondentnom sistemu. To mesto treba nekoliko puta u toku dana promasirati kružnim pokretima u smeru kazaljke na satu na bilo kojoj šaci, a može i na obe. Svi koji pate od čira na želucu, mogu da oblast koju će pronaći kao najbolju u zoni koja korespondira čiru zagreju „moksom“ ili cigaretom nekoliko puta u toku dana. Ako je želudac „stao“, korespondenciju treba obojiti zelenom bojom - može i običnim flomasterom.

Rešiti akutni bol u trbuhu

Jedan od najčešćih simptoma bolesti ili povreda trbušne duplje predstavlja bol u trbuhu.

On se javlja pri zapaljenjskim oboljenjima (akutna upala: slepog creva, žuči, pankreasa), kod čira želuca i dvanaestopalačnog creva, želučasto-crevnom krvarenju, zavezanim crevima, uklještenju kile, vanmateričnoj trudnoći i dr.

Bol u trbuhu može biti stalan ili u vidu napada stezanja koje se postepeno pojača-

va. Praćen je mučninom i povraćanjem, koji su ponekad konstantni. Kod većine bolesnika javljaju se zatvor i naduvenost trbuha. Iznenadni bol u trbuhu predstavlja siguran znak bolesti i zato bezuslovno i odmah treba pozvati lekara hitne pomoći koji će bolesnika zbrinuti na hiruškom odeljenju bolnice. Što više vremena protекne do dolaska lekara, to je verovatnoća nastajanja komplikacija veća.

Dok lekar ne dođe...

Razmotrimo neke mere, koje treba sprovesti do dolaska lekara. Neophodno je vrlo precizno odrediti korespondentnu zonu

obolele oblasti pretraživanjem standardnog korespondentnog sistema na šaci i stopalu i na njoj izvršiti masažu prstima, dijagnostičkim štapićem ili nekim drugim masažerom u trajanju od 3 do 10 minuta. Zatim, na korespondentnu zonu postaviti belu metalnu zvezdicu ili zvezdasti magnet sa žuto obojenom oznakom. Ako bol u trbuhu nije previše oštar i vezan je za dugotrajno hronično oboljenje (npr. hroničnu upalu žučne kese, čir na dvanaestopalačnom crevu, hroničnu upalu pankreasa) moguće je primeniti terapiju semenkama.

Masaža zone korespondentne želucu u standardnom korespondentnom sistemu na šaci: A - palcem; B - roler masažerom.

Stimulacija zone korespondentne želucu u mini korespondentnom sistemu: A - metalnom zvezdicom; B - semenkama heljde.

Za lečenje mogu da se koriste najrazličitije semenke. To je stvar izbora terapeuta u svakom pojedinačnom slučaju. Najčešće se preporučuju semenke cvekla, šipka, rotkvice, graška, plodovi gloga.

Ne zaboravite da su, pri bilo kakvom bolu u trbuhu, pregled i konsultacija lekara neophodni.

Jedno pitanje/jedan odgovor

Odgovorila: Jelena Stijak
klasični homeopata,
sekretar udruženja
"Simillimum"

Da li je tačno da jedno homeopatsko sredstvo može da reši hroničnu bolest?

Hronične bolesti traju dugo i potrebno je vreme za izlečenje. Ukoliko smo došli vrlo blizu centra tegoba vitalne sile, odredili "simillimum" - homeopatsko sredstvo najbližije tegobama - onda nije potrebno ništa više od jednog homeopatskog sredstva.

www.simillimum.edu.rs

SIMILLIMUM
אמילימום

